

Biblisk allmänbildning inför söndag 9 augusti, 2020 Årgång 3
NIONDE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET - Goda förvaltare

En förvaltare, som blir beskylld för förskingring, borde ju rimligen åtalats inför domstol. Men nix. I stället avskedar jordägaren förvaltaren. På grund av rykten! Luktas minst sagt unket. Vi läser första delen av söndagens text:

Luk 16:1-13 Han (Jesus) sade också till sina lärjungar: »Det var en rik man som hade en förvaltare, och denne beskylldes för att förskingra hans förmögenhet. Mannen kallade till sig honom och sade: 'Vad är det jag hör om dig? Lämna in dina räkenskaper, du kan inte vara kvar som förvaltare.'

Min högst personliga reflektion är att förvaltaren var hederlig från början. Att han blir avskedad utan grund. Att det förelåg något fuffens med beskyllningen. Varför enbart avsked? Varför inget krav på återbetalning av förskingrad egendom? Dras inte inför tinget. Vi läser en bit till:

Förvaltaren tänkte: 'Vad skall jag göra nu när min herre avskedar mig? Gräva orkar jag inte, och tigga skäms jag för. Jo, jag vet vad jag skall göra så att folk tar emot mig i sina hus när jag mister min tjänst.' Han skickade efter dem som var skuldsatta hos hans herre, en i sänder, och frågade den förste hur mycket han var skyldig. 'Hundra krus olja', svarade mannen. Då sade han: 'Här är ditt skuldebrev, sätt dig genast ner och skriv femtio.' Sedan frågade han näste man: 'Och du, hur mycket är du skyldig?' – 'Hundra tunnor vete.' Då sade han: 'Här är ditt skuldebrev. Skriv åttio.'

Nu kommer vi till en viktig punkt. ”Herren” - i det vi strax läser – är inte Jesus. Det är den rike mannen! Förvaltarens arbetsgivare. Jordägaren berömmer den finurliga förskingringen i de inlämnade räkenskaperna. Han håller alltså god min i elakt spel. Fulspel, på högsta nivå, vill jag påstå:

«Och Herren (alltså jordägaren) berömde den ohederlige förvaltaren för att han hade handlat klokt.

I nästa textstycke säger Jesus att ” ... Denna världens människor betar sig klokare mot sina egna än ljusets människor gör.”

Jesus gör konsekvent skillnad mellan världens människor visavi hans lär-

jungar. Världens människor lyssnar möjligen intresserat, men det stannar med det. De har inget behov av Jesu försoning. Däremot, är du lärjunge, då tillstår du behovet av hans försoning. Du vill ha Jesus som herre i ditt liv. Detta är en vattendelare. Evigheten avgörs här i tiden. Vill jag vara mästaren lik? På riktigt? Paulus skriver så här:

Gal 2:20 men jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig.

Vi tar ytterligare ett stycke i evangelietexten:

»Denna världens människor betar sig klokare mot sina egna än ljusets människor gör.

När Jesus säger ” *betar sig klokare* ” så är det med betydelsen att bete sig med finess. Finurlig, eftertänksam finess. Vi läser vidare:

Ja, jag säger er: använd den ohederliga mammon till att skaffa er vänner som tar emot er i evighetens hyddor när mammon lämnar er i sticket.

Jesus säger att vi skall använda våra pengar – tillgångar – till att göra gott. Ett gammalt uttryck säger att snålheten bedrar visheten. Dessutom: Vem gillar en snåljåk? Man får inga vänner genom snålhet. Ingen som tar emot mej när jag träder in i evigheten.

Alla vet att vi kan använda olika ord som betyder samma sak. Kallas för synonymer. På nätet finns internetsidan synonymer.se. Insatt i ett sammanhang, vad har ordet ”mammon” för innebörd? Svaret var bl.a. följande:

”... låta sig ledas av lust att bli rik ...”

Jesus talar om lärjungaskap. Om att vara trogen i smått och stort. Han talar också om att tjäna både Gud och mammon: Det går inte med dubbla lärjungaskap, modell: Kristen på söndag, mammon resten av veckan.

Dagens sista reflektion:

Är lusten att bli rik det som styr våra liv? I så fall är vi inte Jesu lärjungar utan då är vi mammons lärjungar.

Den här gången har du fått söndagens evangelium bitvis. Här kommer

evangeliet igen. Utan avbrott i texten:

Luk 16:1-13 Han sade också till sina lärjungar: »Det var en rik man som hade en förvaltare, och denne beskylldes för att förskingra hans förmögenhet. Mannen kallade till sig honom och sade: 'Vad är det jag hör om dig? Lämna in dina räkenskaper, du kan inte vara kvar som förvaltare.' Förvaltaren tänkte: 'Vad skall jag göra nu när min herre avskedar mig? Gräva orkar jag inte, och tigga skäms jag för. Jo, jag vet vad jag skall göra så att folk tar emot mig i sina hus när jag mister min tjänst.' Han skickade efter dem som var skuldsatta hos hans herre, en i sänder, och frågade den förste hur mycket han var skyldig. 'Hundra krus olja', svarade mannen. Då sade han: 'Här är ditt skuldebrev, sätt dig genast ner och skriv femtio.' Sedan frågade han näste man: 'Och du, hur mycket är du skyldig?' – 'Hundra tunnor vete.' Då sade han: 'Här är ditt skuldebrev. Skriv åttio.'«Och Herren berömde den ohederlige förvaltaren för att han hade handlat klokt. »Denna världens människor betar sig klokare mot sina egna än ljusets människor gör. Ja, jag säger er: använd den ohederliga mammon till att skaffa er vänner som tar emot er i evighetens hyddor när mammon lämnar er i sticket. Den som är trogen i smått är trogen också i stort, och den som är ohederlig i smått är ohederlig också i stort. Om ni inte har varit trogna i fråga om den ohederliga mammon, vem vill då anförtro er det som har verkligt värde? Och om ni inte har varit trogna i fråga om andras egendom, vem vill då ge er det som skall tillhöra er? Ingen tjänare kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.«